

Suveranistul Trump promite să le ia palestinienilor țara și ucrainenilor bogățiile subsolului!

⌚ Acum 4 minutes ⚽ 5 Vizualizari ⚽ 14 Timp de citire

Primirea lui Benjamin Netanyahu la Casa Albă a oferit imaginea „obscenității publice” sau a „banalității răului”, cum s-ar fi exprimat scriitorii în vremuri mai puțin cinice. Autorul unui genocid cu zeci de mii de copii uciși în ultimul an, dat în urmărire pe glob de justiția internațională, a fost găsit în sfârșit, în biroul complicei său. Din acel birou, i-au fost furnizate în ultimele 500 de zile (și de fapt, în ultimele șapte decenii) banii și armele crimei. Chiar când a fost în opoziție, Donald Trump nu a protestat, față de asta, dimpotrivă, și-a acuzat predecesorul că face prea puțin „să se termine mai repede”. Și, abia instalat la Casa Albă, a ridicat și una din ultimele opreliști, în acest sens, ridicând interdicția de a livra Israelului bombe mai mari de o tonă. Ceilalți avuseseră acest scrupul, pentru că enclavele rămase din Palestina, în care sunt înghesuți refugiații din fosta țară sunt dens populate, și n-ai unde arunca explozibili de asemenea calibru fără urmări catastrofale.

Pe durata întrevederii, Netanyahu a zâmbit bine dispus, când Trump relata că Fâșia Gaza a ajuns un loc demolat, unde nu se mai poate face nimic. Demolatorul părea că se abține cu greu să nu izbucnească și într-un hohot de râs. Cum ar fi putut fi altfel, când „cel mai puternic om al planetei” oferea o scenă antologică, atunci când Donald, pe post de majordom, sărea să îi tragă scaunul lui Bibi, ca să se așeze mai comod la masă.

„De ce-ar vrea (palestinienii) să se întoarcă? (Se aude Trump spunând, în timp ce Netanyahu rânește satisfăcut...) Nu mai pot trăi acolo? Nimeni nu poate trăi acolo... Locul e un iad.”

teritoriale, cu promisiunea că America preia de aici încolo operațiunea cu costurile aferente și posibil cu soldați la fața locului. Așadar, Donald Trump a dublat o crimă cu o altă crimă de război, și a reușit să acopere o mizerie în sine – această vizită cordială – cu știri mai șocante despre promisiunea furtului de teritoriu în complicitate SUA – Israel.

Dacă lucrurile s-ar fi oprit la prima secvență, tot ar fi fost suficient să-l declare și cei mai loiali dintre fani pe Donald Trump ca anti-american. De ce? Pentru că susținerea fără rușine a genocidului făcut de Israel e deja o pagubă uriașă pentru patrimoniul de imagine și influența diplomatică a Statelor Unite pe glob. America s-a poziționat în ultimele decenii pe un pisc imaginar al moralității, drepturilor omului, libertății, democrației și demnității umane, de la înălțimea căruia a dat lecții restului lumii, și-a justificat intervențiile războinice, prezența cu baze militare, impunerea de sancțiuni economice.

Acea putere simbolică e complementară puterii ei militare și economice. Dar e subminată de evidența că „împăratul e gol”, că dublul standard e evident, că nu e decât fățănicie și interes vulgar îndărățul acelor proclamații. Lucru care e valabil și pentru Uniunea Europeană, geamăna ei în ipocrizie. Fără acea autoritate morală, pretenția de a impune întregii planete dictatele rămâne doar tiranie hidioasă.

anexarea teritoriilor palestiniene

Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Și Donald Trump, parcă îmbătat de mirosul de sânge proaspăt de pe mâinile musafirului său, a început să dezvăluie planul furtului pământurilor celor bombardăți.

„Statele Unite vor prelua Fâșia Gaza și vom face ceva cu ea, a spus Trump. (...) O vom stăpâni și vom fi responsabili pentru dezamorsarea tuturor bombelor neexplodate și alte arme. Vom nivela locul și vom scăpa de clădirile distruse.”

A făcut afirmațiile cu nonșalanță cu care a vorbit recent de anexat Canada, Groenlanda, Canalul Panama sau de redenumirea Golfului Mexicului. Afirmații tratate cu drăgălașenie de preținșii patrioti ai planetei, care au găsit în acest farseur eroul ideal al fățăniciei lor.

Cum am explicat în nenumărate rânduri, Donald Trump nu poate fi naționalist, pentru că nu are anvergura intelectuală să înțeleagă națiunile în devenirea lor istorică și culturală, fără de care țările devin simple teritorii cu salariați și steag cum au și cluburile de fotbal. E un bișnițar de iluzii pentru alții inculții. Nu înțelege rostul nici al țării lui, iar pe al altora, nici atât.

Și nu-și dorește eliberarea țării lui de supra-structura oligarhică de putere, care o domină, și a cărei interfață simpatică și jovială este. De eliberarea altor țări, nici nu poate fi vorba, și era previzibil din felul în care și-a ales colaboratorii. Programul lui pentru al doilea mandat e unul fără ocol imperial și războinic, nu pacificator, relevat de preferința pentru adepti neocon pentru posturile legate de Externe și Armată.

Perdeaua de fum, cu care încă își mai amăgește bazarul electoral, e renunțarea la unele aberații woke din ultimii ani. Practic, a tăiat ultimele litere din LGBTQI, pentru a reveni la „tradiționaliștii” LGB. În schimb, Trump a devenit woke în alte aspecte ale corectitudinii politice, mai precis prin folosirea instituțiilor statului american (inclusiv servicii secrete, Pentagon și diplomația care coordonează rețeaua de ambasade), ca să reprime criticile legitime la adresa politicii statului Israel și a influenței lobby-ului israelian la Washington. Decretele recente, care abolesc de facto Primul Amendament al Constituției Americane (garantarea liberei exprimări)

erau strict necesare pentru această nouă fază de livrare totală, în văzul lumii, a puterii Americii intereselor israeliene.

[◀](#) [▶](#) [...](#) [f](#) [t](#) [in](#) [d](#) [e](#) [m](#) [s](#)

reconstrucție în favoarea altei țări? De ce ar trebui să deturneze acele fonduri de la contribuabililor americanii, cărora li se prezintă programe de economisire și tăieri de costuri, cum sunt cele gândite de Elon Musk? Un american, căruia nu-i pasă deloc de palestinieni, s-ar putea întreba: de ce nu e o prioritatea mai mare construcția de locuințe pentru americanii fără adăpost? (Care au ajuns la 770.000 de persoane, după o creștere a numărului lor de 18% doar anul trecut.)

Trump a clarificat că nu e vorba de o simplă intervenție punctuală, de un ajutor pasager:

„Văd o deținere pe termen lung. Și o văd aducând stabilitate în acea parte a Orientului Mijlociu. Poate chiar pentru tot Orientul Mijlociu. (...) Nu cred că palestinienii ar trebui să se întoarcă acolo. (...) Gaza n-a fost un loc cu noroc pentru ei, am auzit. Trăiesc ca în iad. Gaza nu e un loc în care să mai trăiască oamenii. Singurul motiv pentru care se mai întorc palestinienii e că nu au altă alternativă.”

Așadar, vorbim fără ocol de epurare etnică. Israelul face asta acolo din 1948, de la ceea ce în arabă se cheamă Nakba, „catastrofa” alungării primelor generații de palestinieni, care acum alcătuiesc comunități de milioane de locuitori în Liban, Iordania, Siria și multe alte locuri. 7 octombrie 2023, pe care îl vrea ca punct de început al istoriei și o zi, care ar justifica 500 de zile de răzbunare barbară, a fost doar o bornă din acea tragedie seculară, începută cu decenii înainte, de la apariția grupărilor teroriste sioniste, Irgun, Hagana, Stern, care organizau atentate cu bombă contra ocupantului britanic și localnicilor.

Recent, Israelul a anexat și o parte din Siria, episod total ignorat de „comunitatea internațională” și de moraliștii, care cu alte ocazii arborau steagurile țărilor invadate. Nimănuia nu i-a păsat de granițele Siriei, cum i-a păsat de cele ale Ucrainei, o vreme. Extinderea de acolo e parte dintr-un program profetic, susținut de cei mai extremiști politicieni de la Ierusalim, care visează la harta „Israelului Mare” – proiect cu granițe fluide, după cum interpretează fiecare profetiile, putând merge lejer din Egipt până-n Irak.

Dar relocarea în masă a locuitorilor unui teritoriu e o crimă de război, pe care Donald Trump afirmă nonșalant că o va duce la final. Ea nu se limitează la „un milion și ceva”, cum înșelător se exprimă. Pentru că în Gaza trăiesc 2,4 milioane, dintre care 70% aveau deja statutul de refugiat înainte de 7 octombrie 2023, adică fuseseră alungați de pe alte meleaguri ocupate de Israel și strânsi în marele lagăr în aer liber, care e Gaza.

Iar după încheierea armistițiului cu Hamas, Netanyahu a demarat o altă „operațiune militară specială” – destul de ignorată de presă – bombardarea Cisiordaniei. Acolo trăiesc alte 2-3 milioane de palestinieni, fiind ce mai rămăsese din fosta lor țară, unde se află și capitala temporară. Vorbim, deci, de 5 milioane de persoane, pe care cei care au justificat masacrele ultimului an și jumătate îi considerau teroriști sau potențiali teroriști. Dar pe care „patriotul” mondial Trump vrea să îi trimită cadou altor țări. Deci să distrugă nu doar Palestina, dar și alte țări, prin migrație, pe care o recunoaște ca un rău letal pentru țara lui. E chiar miezul fățănic al suveranismului kosher sau al semi-suveranismului, atât de pe val la noi și în Europa.

În același articol citat în fraza precedentă, rememoram și câteva dovezi că Israelul n-a ascuns intenția de a face epurare etnică în Gaza și de a-i trimite pe palestinieni în alte țări, inclusiv în Europa. Sunt dovezi publice, de care scriu de mai bine de un an, unele ducând la convingerea că planul era anterior datei de 7 octombrie 2023, care a fost pretext pentru demararea operațiunii. Aspect pe care semi-suveranistii l-au ascuns ori s-au prefăcut că nu-l cunosc în tot acest timp.

furtul țărilor, ca afacere

Tot de notorietate sunt și afirmațiile anterioare ale ginerelui evreu al lui Donald Trump, Jared Kushner, care descria Fâșia Gaza ca o proprietate valoroasă cu vedere la mare. Iar investitorul imobiliar Donald Trump nu

[<](#) [>](#) [Q](#) [f](#) [t](#) [in](#) [d](#) [e](#) [m](#) [s](#)

cel care a făcut locul de nelocuit.

Dar cine va asigura securitatea aceluia loc, de care ni se spunea că e înțesat de teroriști Hamas, ascunși în tuneluri sub fiecare școală bombardată, sub fiecare spital, lângă orice tabăra de corturi pentru refugiați? Tot bravii soldați americani, care l-au votat în număr covârșitor pe Trump, care a candidat prezentându-se ca om al păcii.

Întrebat de reporteri dacă securizarea Fâșiei Gaza presupune trimiterea de trupe americane la fața locului, Trump nu a exclus posibilitatea:

„În ce privește Gaza, o s-o facem, dacă e necesar. Dacă e necesar vom face asta. Vom avea mare grija de acea bucată (de pământ n.t.), o vom dezvolta.”

Așadar, vom avea trupe americane „de menținere a păcii”. Propunere-șoc, care urmează să aibă o reacție de la țările BRICS, dacă n-a fost deja tratată în culise. Vom vedea ce cred despre implantarea de baze militare americane acolo China, Rusia, Iran, Turcia sau Arabia Saudită, pentru a numi doar câteva din cele potențial interesante.

Promisiunea că soldații americani vor fi trimiși în Palestina să dea jertfă de sânge pentru o proprietate imobiliară nouă a Israelului n-a figurat în programul campaniei electorale, nu? Dar suporterii MAGA, care „au încredere în plan” n-ar trebui să se îngrijoreze. Cei mai exaltați dintre pocăiții după Evanghelie, care-l votează și susțin orice război, s-ar putea să fie chiar entuziaști la ideea prezenței armatei SUA în Israel. Și să nu mai aibă dubii decât despre ce țări ar trebui să fie armatele lui „Gog și Magog”, care ar urma să vină și ele de la Răsărit, pentru a împlini profetiile apocaliptice.

Într-un interviu memorabil dat lui Tucker Carlson, Jeffrey Sachs rememora războaiele recente purtate de America la instigarea lobby-ului israelian. Pe care le legă și de dezvăluirile făcute după 11 Septembrie 2001 de generalul Wesley Clark, cu lista războaielor pe care SUA le aveau de făcut. De pe ea, doar Iranul a rămas „nerezolvat”, lucru pentru care Bibi pledează de mulți ani.

Ideea lui Trump nu e nici măcar originală. În mai 2024, Jerusalem Post dezvăluia un document cu viziunea lui Benjamin Netanyahu de renovare a Fâșiei Gaza într-un mare proiect imobiliar, cu imagini generate pe calculator de zgârie nori și parcuri. Planul avea patru etape: distrugerea Hamas, ajutorul internațional, reconstrucție de „orașe moderne” și „auto-guvernare”. Acest ultim punct, derulant, nu putem presupune că s-ar referi la palestinienii alungați în alte țări, ci la noii proprietari, ai noilor orașe.

un plan și pentru Ucraina

După ce transformă Gaza în Riviera, Trump are idei și pentru Europa de Est. Pentru ea vine nota de plată, de la cel care promisese în campanie, că face pace în 24 de ore, fără să clipească.

Tot în retorica de negustor, Donald Trump anunță Ucraina că își vrea investiția înapoi. Sutele de miliarde vărsate de America lui Biden sub formă de armament, unele fiare vechi scoase din uz sau în prag de casare, altele mai moderne, trebuie să se întoarcă în cuferele de la Washington cu profit. Larry Fink de la Blackrock, în asociere cu JP Morgan, au lansat un fond pentru viitoarea reconstrucție a Ucrainei. Sunt dispuși să pună 15 miliarde avans pentru o afacere pe care o estimează la o jumătate de trilion de dolari. (Întâmplător, JP Morgan e prezent zilele astea la București, alături de FMI, ca și cum ar fi un „actor statal”, la discuțiile cu Guvernul României.)

Să amintim suporterilor lui Trump, care cred că prelungirea războiului declanșat de Putin a fost dinspre Occident doar alegerea lui Biden, Boris Johnson sau Macron... Că oamenii lui Trump au susținut pachetul mai

[<](#) [>](#) [print](#) [f](#) [t](#) [in](#) [d](#) [e](#) [m](#) [w](#)

30 de ani, pe care Israelul le-a livrat Ucrainei cu aprobarea Casei Albe. (Biden lîvrase vre 500 anul anterior, fără mari rezultate. Iar noi dădusem bateria de lansare gratis.)

În schimb, Donald Trump vrea de la Ucraina mineralele rare. Fără ocol, fără alte bălării despre „democrație” și protejarea „suveranității”.

„Transmitem Ucrainei că are metale rare foarte prețioase. Vrem ce-am băgat. Să fie ca o garanție. Vrem o garanție. Le dăm bani cu duiumul, le dăm echipament. Europa nu ține pasul, ar trebui să pună tot atât. Noi avem un ocean între (noi și Rusia n.t.). Ei n-au. E mai important pentru ei, decât e pentru noi. De fapt, ar trebui să plătească mult mai mult decât noi. Dar hai să zicem, să plătească la fel. Și dau multe miliarde mai puțin. Deci căutăm să facem o înțelegere cu Ucraina, prin care să garanteze ce ne dau cu metalele rare și alte lucruri.”

Așadar, asta era marea strategie de pace pentru Ucraina. O negociere la sânge, cu o țară strânsă ca într-un clește, de Rusia, dintr-o parte și de America din alta. Nu o intervenție pacificatoare din partea unui fals creștin, ca să opreasca vîrsarea de sânge, după pierderea total inutilă a posibil 1 milion de vieți omenești. Nu. O „negociere” cu o țară strivită și fără alternativă, pentru a o prăda de resursele subsolului. Ceva ce e în ochii neoconilor e și Rusia, tot „o benzinărie cu arme nucleare”. Lucru care pare a-i confirma retrospectiv temerile lui Vladimir Putin că extinderea NATO la granița sa nu avea ca scop aducerea democrației și stabilității, ci preluarea în același mod și a resurselor încă mai mari, pe care Rusia le are, de petrol, gaze, aur și alte lucruri din tabelul lui Mendeleev.

Resursele Ucrainei ar putea interesa și afacerile lui Elon Musk, care au nevoie de baterii sau ar putea fi vitale în competiția globală cu China. Ucraina deține 7% din rezervele mondiale de titan, folosit în industria de armament și cele mai mari rezerve de litiu din Europa, estimate la 500.000 de tone. Pe lângă pământul fertil, care au făcut din Ucraina de secole un grânar al Europei, țara vecină mai are sub el și resurse de: beriliu, uraniu (necesar dezvoltărilor nucleare civile și militare), grafit, galiu, nichel, mangan, zircon, apatit și fluorit.

La fel ca în Ucraina, unde insistă că țările Europei nu plătesc suficient efortul de război, și unde a început să spună ce vrea să primească, e de așteptat să aplice același gen de presiune pentru primirea cotelor de palestinieni nu doar țărilor arabe, ci și celor europene. Și ghici unde se vor găsi cei mai slugarnici politicieni de pe glob, la stânga și la dreapta, progresiști și tradiționaliști, să se ofere pentru asta?”

sursă: [newstand.ro](#)

Despre autor

editor

<

Q f t in g m

>